

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/33/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4126200207
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4126200207.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u rodičov, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, dieťa rodičov – matky C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX a otca F. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXX, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 24P/2/2026-10 zo dňa 26.1.2026 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.
Uznesením zo dňa 26.1.2026 súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec maloletého A. domáhal, aby bol maloletý zo školského zariadenia (školy a školskej družiny) uvoľnený výlučne v sprievode zákonného zástupcu – rodiča alebo inou plnoletou osobou určenou so súhlasom oboch rodičov. Súčasne žiadal, aby súd zakázal Základnej škole H., v zastúpení riaditeľky Paedr. I., uvoľňovať alebo vydávať pokyn na uvoľnenie podriadeným pracovníkom maloletého A. zo školského zariadenia samostatne a ani v sprievode maloletých osôb.

2.
Podľa odôvodnenia rozhodnutia otec maloletého svoj návrh zdôvodnil tým, aby bola zabezpečená bezpečnosť a zdravie maloletého pri jeho uvoľňovaní zo školského zariadenia. Bolo zistené, že zo strany otca bol daný súhlas s uvoľnením, resp. odovzdaním maloletého zo školského zariadenia výlučne zákonnému zástupcovi, pričom pokiaľ ide o matku maloletého, tak táto bez súhlasu a dohody s ním udelila škole pokyn, aby maloletý bol zo školskej družiny uvoľňovaný v sprievode tretích osôb (starý otec, partner), ktoré však neidentifikovala a tým vystavila dieťa riziku, že ho zo školskej družiny vyzdvihne neautorizovaná osoba alebo že zo školskej družiny môže ísť v sprievode maloletých súrodencov vo veku 12 a 14 rokov. Zdôraznil, že on ako otec s takýmto postupom nesúhlasí, opakovane upozorňoval školu, štátnu školskú inšpekciu a aj zriaďovateľa školy, aby maloletý A. nebol zo školského zariadenia uvoľňovaný bez sprievodu zákonného zástupcu – rodiča alebo inou plnoletou osobou určenou so súhlasom oboch rodičov. Taktiež nesúhlasil s tým, aby maloletý bol pravidelne uvoľňovaný v sprievode 12, resp. 14 – ročného súrodenca, čoho bol osobne svedkom, kedy maloletý opustil školskú družinu úplne sám, bez akéhokoľvek doprovodu. V tejto súvislosti zdôraznil, že maloletý súrodenec nemôže prevziať zodpovednosť za bezpečnosť a zdravie svojho brata. Vzhľadom k tomu, že škola nedisponuje rozhodnutím súdu o presnom harmonograme striedania starostlivosti, preto nemôže kvalifikovane posúdiť, kedy má postupovať v zmysle vyjadrenia otca a kedy v zmysle vyjadrenia matky.

3.

V konaní mal súd prvej inštancie za osvedčené, že rodičia maloletého A. sa nevedia úplne zhodnúť na nielen podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí (tieto majú v striedavej osobnej starostlivosti), ale ani na bežných veciach, ktoré súvisia s výkonom ich osobnej starostlivosti. V tejto súvislosti prvoinštančný súd konštatoval, že sa musel v tomto konaní v prvom rade vysporiadať s tým, či predmetom tohto konania je podstatná vec týkajúca sa maloletého A. alebo sa o takúto vec nejedná. Mal za to, že právo rozhodovania o tom v sprievode akej osoby, prípadne osôb môže maloletý opustiť školské vyučovanie, resp. školský klub prináleží jednému alebo druhému rodičovi podľa toho v osobnej starostlivosti ktorého rodiča sa maloleté dieťa podľa rozhodnutia súdu v konkrétny deň nachádza. Súdna prax za uplynulé obdobie určila, že podstatnými záležitosťami je vždy vystaňovanie maloletého do cudziny, správa jeho majetku, štátne občianstvo maloletého dieťaťa, udelenie súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, príprava na budúce povolanie alebo zmena mena, či priezviska maloletého. Súd môže ako podstatnú vec posúdiť ale aj inú otázku, ktorá nie je v ustanovení § 35 Zákona o rodine uvedená, pričom z pohľadu súdu označenie osôb, s ktorými môže maloleté dieťa vo veku 10 rokov opustiť školské zariadenie, prípadne, či môže zo školského zariadenia odísť samé bez sprievodu inej, či už plnoletej alebo neplnoletej osoby, nie je podstatnou vecou týkajúcou sa maloletého dieťaťa, tak ako to má na mysli ustanovenie § 35 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie konštatoval, že škola zodpovedá za žiaka len počas vyučovacieho procesu a v čase prevádzky školských zariadení, napr. školského klubu (postupuje podľa konkrétneho školského poriadku na jednotlivý školský rok), nie počas cesty domov po riadnom ukončení týchto aktivít. V prípade, ak je dieťa v školskom klube, jeho samostatný odchod musí byť vopred písomne dohodnutý so zákonným zástupcom. Rodič v takom prípade preberá plnú zodpovednosť za dieťa od momentu kedy opustí budovu školy, pričom ako zákonný zástupca maloletého, ktorý vykonáva osobnú starostlivosť o dieťa sám posúdi zrelosť dieťaťa na samostatnú cestu maloletého zo školy alebo zo školského zariadenia domov a taktiež sám posúdi vhodnosť osôb, ktoré písomne označí, v sprievode ktorých môže maloletý školské zariadenie opustiť, prípadne, či ho môže opustiť bez sprievodu inej osoby. V tejto súvislosti bolo ďalej uvedené, že pokiaľ otec maloletého má za to, že tento nemôže opustiť školský klub bez sprievodu zákonného zástupcu, tak takýmto spôsobom musí dieťa zo školského klubu odchádzať v čase, keď je v otcovej osobnej starostlivosti. Na druhej strane ak matka posúdila zrelosť maloletého A. na takom stupni, že môže zo školského zariadenia odchádzať okrem sprievodu dospelšej osoby aj v sprievode svojich starších súrodencov, preberá zodpovednosť za maloletého od momentu kedy opustí budovu školy, a to tiež v čase, kedy sa má maloletý podľa rozhodnutia súdu nachádzať v jej osobnej starostlivosti. Vzhľadom k tomu, že sa nejedná o podstatnú vec týkajúcu sa maloletého dieťaťa, ale o bežnú každodennú vec, nie je potrebné, aby s uvedeným súhlasil aj druhý rodič – otec maloletého. V závere svojho odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ otec maloletého uvádzal vo svojom návrhu, že škola nedisponuje rozhodnutím súdu o presnom harmonograme striedania maloletých detí, a preto nemôže kvalifikovane posúdiť, kedy má postupovať v zmysle vyjadrenia otca a kedy v zmysle vyjadrenia matky, tak súd dáva do pozornosti rodičom, že je ich povinnosťou školu s uvedeným oboznámiť a tiež preukázať predložením rozhodnutia súdu, nakoľko škola nie je účastníkom konania o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom a nie vždy musí mať vedomosť o tom, že maloleté deti nežijú v spoločnej domácnosti oboch svojich rodičov, prípadne ktorému z rodičov sú do osobnej starostlivosti zverené a aké právo styku prináleží druhému rodičovi. Pokiaľ ide o ďalšie veci, na ktoré otec vo svojom návrhu poukazoval (prepustenie maloletého zo školy v priebehu vyučovania pri údajnej chorobe bez akéhokoľvek doprovodu dospelšej osoby) a tiež v prípade, ak je takýto postup v rozpore so školským poriadkom, prípadne pokynmi rodiča, ktorý mal v tom čase maloletého v osobnej starostlivosti podľa rozhodnutia súdu, riešenie uvedenej veci nie je vo vecnej príslušnosti súdu, ale orgánov na to určených.

4.

Z obsahu spisového materiálu bolo zistené, že naposledy bolo o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 24P/314/2020-199 zo dňa 27.1.2022, vykonateľným v časti výživného dňa 4.3.2022, právoplatným a vykonateľným v ostatných výrokoch dňa 3.10.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5CoP/17/2022-335 zo dňa 31.8.2022, právoplatným dňa 3.10.2022, ktorým boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti vždy od pondelka od 08:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08:00 hod. a matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti od pondelka od 08:00 hod. počas nasledujúcich dvoch týždňov do pondelka do 08:00 hod.. Osobitne bola upravená striedavá osobná starostlivosť o maloletých počas jarných, letných, veľkonočných, vianočných prázdnin. Súd tiež určil, že daňový bonus na maloleté deti a prídavky na maloleté deti bude poberať matka maloletých detí a otca

maloletých detí zaviazal prispievať na ich výživu sumou vo výške 40 eur mesačne na maloletého J., sumou vo výške 40 eur mesačne na maloletého C. a sumou vo výške 30 eur mesačne na maloletého A. s tým, že právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok majú obaja rodičia.

5.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP, keď žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

6.

Uznesenie súdu prvej inštancie napadol riadnym a včasným odvolaním otec. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a aby vo veci rozhodol tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým matke uloží povinnosť zabezpečiť, aby maloletý opúšťal školský areál výlučne v sprievode zákonného zástupcu alebo písomne poverenej dospeléj osoby, ktorú splnomocnia obidvaja zákonní zástupcovia. Namietal, že prvoinštančný súd nesprávne posúdil mieru ohrozenia maloletého. Skutočnosť, že matka dovoľuje 10-ročnému dieťaťu opúšťať školské zariadenie bez dozoru dospelého považuje za hrubé zanedbanie starostlivosti a jeho bezpečnosti. Poukázal na to, že maloletý je vystavený rizikám cestnej premávky a iným nebezpečenstvám bez ochrany rodiča, a preto škole adresoval písomný nesúhlas s takýmto postupom. Mal za to, že neodkladné opatrenie v tomto prípade má preventívny charakter a jeho cieľom je predísť nenapraviteľnej ujme na zdraví maloletého dieťaťa.

7.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Stotožnil sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie, v ktorom je konštatované, že otázka v sprievode akej osoby maloletý opustí školské zariadenie, nepredstavuje podstatnú vec v zmysle § 35 Zákona o rodine, ale patrí do rámca bežného výkonu osobnej starostlivosti toho rodiča, u ktorého sa dieťa podľa rozhodnutia súdu v danom čase nachádza. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že zo zisteného skutkového stavu nevyplýva existencia konkrétneho, bezprostredného ohrozenia života alebo zdravia maloletého. V predmetnej veci ide primárne o rozdielny výchovný prístup rodičov a ich nezhodu v otázke miery samostatnosti maloletého. Samotná skutočnosť, že rodičia majú odlišný názor na vhodnosť samostatného odchodu dieťaťa zo školy, nezakladá potrebu bezodkladného súdneho zásahu. V závere svojho vyjadrenia uviedol, že zodpovednosť za maloleté dieťa v čase výkonu osobnej starostlivosti nesie ten rodič, u ktorého sa dieťa nachádza v starostlivosti. Mal za to, že v predmetnej veci neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. K námietke procesnej nepríslušnosti súdu prvej inštancie vznesenej otcom uviedol, že ak bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v priebehu odvolacieho konania, je na jeho rozhodnutie príslušný odvolací súd. Z obsahu spisu však vyplýva, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný ako samostatný návrh, ktorým sa domáhal úpravy režimu odovzdávania maloletého zo školského zariadenia. Predmetom návrhu nebola zmena rozhodnutia, ktorá je aktuálne predmetom odvolacieho konania vo veci samej a ani bezprostredný zásah do rozsahu striedavej osobnej starostlivosti upravenej právoplatným rozhodnutím súdu. Samotná skutočnosť, že medzi rodičmi prebieha iné odvolacie konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, automaticky neznamená, že každý ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť funkčne priradený odvolaciemu súdu. Rozhodujúce je, či ide o návrh podaný „v priebehu odvolacieho konania“ v tej istej veci a či obsahovo súvisí s predmetom odvolacieho preskúmania. Uviedol, že v danom prípade ide o návrh smerujúci k úprave konkrétneho výkonu osobnej starostlivosti, nie o návrh, ktorým by sa menil alebo dočasne modifikoval rozsah rozhodnutia, ktoré je predmetom odvolacieho konania. Za tohto stavu sa nestotožňuje s tvrdením otca, že Okresný súd Nitra nebol funkčne príslušný vo veci rozhodnúť.

8.

Odvolací súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a jeho vydaniu predchádzajúceho postupu súdu prvej inštancie bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP) dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania otca maloletého dieťaťa.

9.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie a podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 324 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy SR starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

10.

Pre aplikáciu procesného inštitútu neodkladného opatrenia sa vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd skúmať naplnenie formálnych a vecných (materiálnych) predpokladov uvedených v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým o nich nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Prvoradou a zásadnou úlohou súdu vo všetkých konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloletých je ochrana oprávnených záujmov maloletého dieťaťa, ktorá vždy nemusí byť v súlade s vôľou jeho rodičov. Podľa názoru odvolacieho súdu spôsob uvoľňovania dieťaťa zo školy, resp. školského zariadenia nemá charakter podstatnej veci, ktorý by bolo možné subsumovať pod ustanovenie § 35 Zákona o rodine, podľa ktorého, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že otázka v sprievode akej osoby maloletý opustí školské zariadenie patrí do rámca bežného výkonu osobnej starostlivosti toho rodiča, u ktorého sa dieťa podľa rozhodnutia súdu v danom čase nachádza. Znamená to, že je na každom rodičovi akú formu a spôsob si zvolí pri jeho uvoľňovaní zo školy, čo škole písomne oznámi. Samozrejme na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že rodič si musí byť vedomý prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti ako aj ďalších rizík, ktoré hrozia dieťaťu po opustení školy v sprievode svojich starších ale stále maloletých súrodencov. Podľa názoru súdu však požiadavku otca, aby maloletý bol zo školského zariadenia uvoľnený výlučne v sprievode zákonného zástupcu – rodiča alebo inou plnoletou osobou určenou so súhlasom oboch rodičov, je potrebné považovať za bežnú záležitosť, o ktorej je oprávnený rozhodnúť ten z rodičov, u ktorého sa dieťa momentálne nachádza, resp. ktorý z rodičov má dieťa v rozhodnom čase v osobnej starostlivosti. Odvolací súd dáva do pozornosti, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že aj samotný otec viackrát využil takúto možnosť, a to v školskom roku 2024/2025 (26.6. a 30.6.2025), keď v tomto čase maloletý bol uvoľnený zo školy v sprievode jeho súrodencov.

11.

Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiadal otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože uvoľňovanie dieťaťa zo školy nemá charakter podstatnej veci. Ide o bežnú vec, ktorá sa vykonáva v podstate počas školských dní, pričom zodpovednosť v prípade, že maloletý bude zo školy uvoľňovaný v sprievode svojich starších súrodencov sa prenáša na toho rodiča, ktorý takýto súhlas škole udelil.

12.

Odvolační soud dáva obom rodičom do pozornosti, že v rodičovských vzťahoch platí viac než inde požiadavka vzájomnej tolerancie, nekonfliktnosti a úcty k právam druhého rodiča a k právam dieťaťa, čo by mali mať na zreteli predovšetkým rodičia maloletého. Dieťa by v tomto smere v žiadnom prípade byť nástrojom na riešenie doposiaľ nevysporiadaného vzťahu medzi jeho rodičmi, ktorých problematické vzťahy negatívne vplyvajú na maloleté dieťa.

13.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu ako aj dôvody uvedené prvoinštančným súdom, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

14.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na nich náhradu.

15.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).